MİB
METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

KOCAELİ - SAKARYA BÜLTENİ

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ SERMAYEYİ YENECEK!

Sayı: 1

Asgari ücret farklarını almak için...

TEK YUMRUK, TEK BİLEK OLMAYA!

Metal işçisi arkadaşlar!

Asgari ücrete Aralık ayı itibariyle yapılan zam sonucu sendikalı-sendikasız tüm fabrikalarda büyük bir adaletsizlik yaratıldı. Haklı olarak öfkeliyiz. Bursa'da Reno başta olmak üzere pek çok fabrikada bu adaletsizliğin giderilmesi için sesler yükseliyor. Bunca yıllık emeğin karşılığında asgari ücrete talim etmek fabrikalarda uzun yıllardır çalışan işçi kardeşlerimizin kanına dokunuyor. Geçim zor, hayat pahalı. Aralık ayından bu yana tüm temel harcamalara yapılan zamlar verilen üç kuruşluk zammı da erittiğini düşündüğümüzde durumumuz daha açık ortaya çıkmakta.

Bu durum yetmezmiş gibi bazı patronlar da topu MESS'e atıyor. "Biz veririz sıkıntı yok ama MESS izin vermiyor" diyorlar. MESS düzeni korumak için patronları işçiye karşı birleştiriyor.

Bu durumda ortak hareket etmekten, patronların birliğine, MESS'e karşı tek bir yumruk olmaktan başka seçeneğimiz yok.

Bu büyük adaletsizlik ve kölelik düzenine karşı Mayıs ayında olduğu gibi tepkimizi mücadele alanlarında patronların birliğine karşı işçinin birliğiyle ortaya koymak çok önemli.

Kardeşler;

Madem metal patronları tek vücut MESS'in altında örgütlü duruyor. o halde onları yenmekten, MESS'i ezmekten başka bir çaremiz yok. Tek tek fabrikalar olarak değil Ford Otosan'dan,

Toyota'dan, Hyundai'den, Federal Mogul'dan, Enpay'dan, Snop'tan, Dytech'ten, Otokar'dan, Noksel'den, Bekaert'tan ve Magna'dan işçiler olarak, dahası Gebze'den ve Sakarya-Adapazarı'ndan ismini sayamadığımız fabrikalardan yan yana gelmeli ve birliğimizi inşa etmeliyiz. MİB olarak çıkarttığımız Kocaeli-Sakarya bülteni bu birliğimizi daha da kuvvetlendirecek ve sözümüzü daha tok söylememizin bir aracına dönüşecek.

Metal işçisi arkadaşlar unutmayalım biz birlikte güçlüyüz ve, birliğimizle kazanacağız!

Haydi arkadaşlar o sendika bu sendika demeden, sendikalı sendikasız demeden tek yumruk tek bilek olmaya!

Bulunduğumuz fabrikalarda hazırlıklara başlayalım. Duymayan kimse kalmasın. Organize olup 6 Mart'ta Saat:13.00'te Kocaeli 2. büyük işçi buluşmasına hazırlanalım.

Gündüzlerinde sömürülmeyen gecelerinde aç yatılmayan huzur içinde başımızı yastığa koyacağımız günler için HAYDİ!!!

"Zaferler onurlu mücadeleler sonrasında kazanılır!"

Merhaba Sakaryalı metal işçileri kardeşlerimiz. Yıllardır Sakarya'da ucuz işçilik ile insanlar köleleştirildi? Bu yazıda Toyota ve Toyota Boshoku fabrikalarını anlatacağım. Sakarya'da yaşayan ve çevre illerdeki herkes bilir bu fabrikaları. Japon sermayeli insan değirmenidir. Yıllarca çalışır emek verirsin bir avuç paraya. Sonuçta günde 10 saatini yani özgürlüğünü satarsın. Su sebilinden su içmeye bile vaktin yoktur. Yeri gelir tuvalete gitmek için takım liderini beklersin. İzin meselesi başlı başına sorundur. Derdini anlatamazsın, anlatsan da kifayeti yoktur. Yönetimin seçtiği kişiler işçi temsilcisi olur. Yönetimin adamından ne beklersin? Türk Metal Toyota'ya girmek için çok çabaladı ama yürekli işçiler asla istemedi. Toyota işçisi altı ayda bir sabun ile havluya satmadı geleceğini.

Değerli kardeşlerim artık işçiler bir araya geldi TOMİS doğdu. Gelin bu çatı altında birleşelim. Zaferler onurlu mücadeleler sonrasında kazanılır. Bakın Boshoku da kardeşlerimiz masaya yumruğunu vurdu, "yeter!" dedi. "Bu ücrete daha fazla beni sömüremezsin!" dedi. İnsanca yaşam için, insanca eşitlik için, adil çalışma şartları için, geleceğimiz için haydi mücadele edelim. Haydi, tüm metal işçisi arkadaşlar şimdi birleşme ve haklarımızı alma zamanı.

Sakarya'dan bir Toyota işçisi

"Omuz omuza verirsek bu sorunların üstesinden geliriz!"

Metal işçisi arkadaşlar, gün geçtikçe yaşam koşullarımız kötüye gitmek bir yana yok oluyor. Her gün fabrika ve fabrikamızın bulunduğu Arslan Bey Organize Sanayi'de onlarca arkadaşımız iş kazası sonucu elini kolunu veya parmağını kaybediyor. Ücret deseniz kimseye yetmiyor ki herkes mesai peşinde koşuyor. Çay molasını bırakın, yemekten sonra sigara içmek için oturacak bir sandalye bile yok.

Ama bu sanayi bölgesi her gün büyüyor. Yeni fabrikalar, yeni yatırımlar, milyon dolarlık makinalar alınıyor. Ama işçiye gelindiğinde paramız yok deniliyor. Bu bölgede ve fabrikamızda çalışan herkes meslek hastası oldu. 15 günlük tatil de 20 bin dolar harcayanlar hala ücretlerimizi asgari ücrette tutuyor, sonrada yapacak başka bir şeyimiz yok diyor.

Evet, arkadaşlar onların yapacak başka bir şeyi yok fakat biz işçiler daha bir şey yapmadık. Bu sorunlara karşı yapacak çok şeyimiz var. Eğer bir araya gelirsek, omuz omuza verirsek bu sorunların üstesinden geliriz.

Arslan Bey Organize Sanayi'den bir metal işçisi

"işçi sınıfı bilincine varırsak, çok daha fazlasını kazanacağız!"

Asgari ücrete yapılmış olan zam sonucu, çoğumuzun maaşları asgari ücret seviyesinde kaldı. Biz eski işçiler bu durumdan oldukça rahatsız olduk. Çünkü yıllarımızı verdiğimiz, birçok özveride bulunduğumuz şirketlerimiz, biz eski çalışanlarına değer vermediğini veya bizlerin emeklerinin hiçe sayıldığını gördük. Bu durum karşısında bazı arkadaşlarımız, patronlarımızın bizlere de iyileştirme yapılacağını umdu. Neticeye bakıldığında ise bu hayalin ötesinde bir yere varamayacak kadar iyimser bir davranıştı ve umulan olmadı. Atasözünde de söylenildiği gibi "ağlamayan bebeğe emzik verilmez!''

Bizlerin halen farkına varamadığı nokta ise birlikte hareket etmediğimizde elimize geçen hiçbir şeyin olmayacağıdır. Bu sadece kendi çalışmış olduğumuz fabrikalar için değil de genel olarak bütünü kapsayacak şekilde hareket etme anlayışı içinde bulunmamızı gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bütün MİB önderliğinde işçi hareketi şeklinde olmalıdır. Türkiye geneline bakıldığında 12 küsur milyon kayıtlı işçi bulunmasına rağmen, biz işçiler için yapılan hiçbir şeyin olmayışı acı verici. Emeklilik yaşı 65 olmuştur, kimsenin sesi çıkmaz; var olan sendikalar amaçlarının dışına çıkmış kesilen aidatlarla sefalarını süre. Kimi solcu olur kimi sağcı ama nedense hiçbiri işçi olmaz veya işçiyi görmez de sermayeye ezdirir. Yaşadığımız hayatta her şeyin fiyatı artar, patronlarımız servetlerini katlar ve biz işçilere gelindiğinde ise bizlerin ücretleri aşağıya doğru iner. Bütün bu olanların nedeni ise biz işçilerin, sessizce bekleyip ileride her şeyin düzeleceğini umut etmesi veya hiç bir şeyin değişmeyeceğini ya da düzelemeyeceğini düşünmemizdir.

İşte bu noktada, biz işçilerin kavraması gereken ise aramızdaki ayrışmaları törpüleyip işçi bilincine varabilmekten geçer. Bizler farklı kültür, farklı aile anlayışı ve farklı dünya görüşüne sahip olabiliriz ama biz işçiler aynı hamurda yoğurulduğumuzu unutmamalıyız! Biz işçiler ücretlerin düşük olmasına, işveren baskısına, işimizi kaybetme korkusuna ve ailelerimizi mağdur durumda bırakma endişelerini hep birlikte yaşamaktayız, fakat bütün bunlara rağmen bizler işçiyiz, olumsuzluklara, hep birlikte maruz kalmaktayız.

Bu nedenle işçi olduğumuzun farkına acilen varmalı ve işçi birliktelik ruhunu oluşturmalıyız. Daha öncede belirtiğim gibi MİB önderliğinde işçi sınıfı bilincine varırsak, 2015 Mayıs ayında yapmış olduğumuz eylemler neticesinde elde edilmiş kazanımların çok daha fazlasını kazanacağımız aşikardır.

Bir Ford Otosan işçisi

"Artık söz değil eylem zamanı!"

Birleşik Metal sendikasının yetkili olduğu bir fabrikada çalışıyorum. Fabrikada iş güvenliği sorunları hat safha da. Doğru düzgün iş güvenliği alınmıyor. Patron üç kuruş kar edeceğim diye havalandırma sistemi kurmuyor. İş güvenliği ekipmanlarını almıyor. Tüm işçi arkadaşlar bu durumdan muzdarip.

Çalıştığımız ortamlar soğuk. Verilen iş el-biseleri çok adi. İki günde montun fermuarları yırtılıyor. Soğuk havada üşüyerek çalışmak zorunda kalıyoruz. Isıtma sistemi yok. Artı bir iş ayakkabısını iki kişi vardiyalı değişim olarak giyiyor. Sendikalı olmamıza rağmen bu sorunları yaşıyor olmamız utanç verici. Sendika bu sorunları görmüyor mu, sendika nerede? Sendika işçilerin yanında mısın, patronun yanında mısın? Tarafını belli etmen lazım.

Bu asgari ücret zammına yapılan ek zam taleplerini de bir an önce halledilip diğer çalışan işçilere de verilmesi konusunda bağlı olduğun fabrikalardaki işverenlerle ne zaman konuşup işçilerin talebini yerine getireceksin. Bu şekilde susmak sana bir şey kazandırmaz. Bunun için bizlerin sorunları orta yerde duruyorsa bu sorunlar karşısında bir tutum alınmalı ve mücadele edilmeli. Biz işçiler buna hazırız. Fabrikada ki yaşanan bu sorunlar işçilerin canına tak ediyor. Artık söz değil eylem zamanı. Ya işçilerin arkasında dur ve taleplerimiz için bir mücadele hattı koy ya da artık işçi uyandı bunu unutma.

Kocaeli'nden Birleşik Metal üyesi bir işçi

Dytech'te Türk Metal'in yetkisi düşürüldü!

Türk Metal'in 5 işçi ile çıktığı Dytech grevi mahkeme kararıyla 10 Şubat günü bitti. Patronun grevin yasal olmadığı gerekçesiyle açtığı davada 6'ıncı İş Mahkemesi, Türk Metal'in 4 Aralık'ta başlattığı grevin bitirilmesine ve Türk Metal'in yetkisinin düşürülmesine karar verdi.

Dytech fabrikasında Mayıs ayında metal sektöründe başlayan direnişlerin ardından işçiler Türk Metal'den istifa etmiş ve fabrikada Türk Metal'i kovmuşlardı. Çelik-İş sendikasında örgütlenen işçiler karşısına geçen Türk Metal fabrikada üye sayısı bir el parmak sayısını geçmemesine rağmen grev kararı almıştı. Fabrikada 4 Aralık'ta 5 işyeri temsilcisi ile birlikte greve çıkan Türk Metal içerde üretim olmasına ve fabrikadaki işçilerin tepkilerine rağmen grevini sürdürdü. Grevin, grev ve lokavt kanunlarına aykırı olduğunu gerekçesi ile işçiler artık yasal olarak da Türk Metal'i fabrikadan kovmuş oldular.

"Zaferimizin anahtarı birliğimizde!"

Düşük ücretlerle, ağır çalışma koşullarında çalışıyoruz. Çalıştığımız yerler rekorlar kırarken yatırımlar yapıp kârları nı artırırken bizler hep unutulduk, dışlandık. Adı büyük kendi küçük fabrikalarımız bizlere hiçbir zaman hak ettiğimiz değeri ve emeğimizin karşılığını vermedi. "İşimiz vardı, çalışıyorduk, dışarıda binlerce işsiz vardı ve bizler susmalıydık hakkımızı aramamalıydık" bunu öğrettiler bizlere! Sorgulamamalı düşünmemeliydik sadece çalışmalıydık.

İş tempolarını sürekli artıran nefes bile aldırmayan bizleri birer makina gibi gören bu zihniyet kendine sendikada kurmuştu işçi sendikası adı altında işveren güdümlü sendika! İşe girmenin ilk koşuluydu sendikaya üye olmak. Kuruluş amacı işçinin birlik olmasını önlemek aralarına nifak sokmaktı, küçük menfaat peşinde koşanları da yanlarına topladılar, ücretleri baskı altına alabilmek için enflasyon hedefi uygulaması yaptılar. Yani bizler zam alabilmek için enflasyonun yükselmesine sevinir hale geldik ne kadar acı.

Sendika üyeliği bir bakıma iş garantisi iş güvenliği demek, sendikaya üye olmak ya da başka bir sendikaya üye olmak işten atılma sebebi olmamalı, sendikayı ağalar yönetmemeli işçinin iradesi hakim olmalı, tüm işçiler ortak menfaatler için bir araya gelmeli. İşçi gücünün farkında olmalı, işçinin ekmeği umut olmamalı, ideoloji kuyusundan çıkıp birlik ve beraberliğimizi sağlamalıyız gerisi kolay.

İnsanların zaaflarıyla gidilen yol haksız bir yoldur, işçi bilinçli olmalı, hak verilmez alınır o yüzden bu mücadelenin eski işçisi yeni işçisi yok, 2017'yi bekleyin diye kandırılan eski işçiler bunlar sadece oyalama taktiği ve yeni işe giren arkadaşlar bu mücadelede asıl siz olmalısınız. Bugün susarsanız yarın kimseyi yanınızda bulamazsınız, eski işçiye 2017'de kıdeme göre zam alacağız derlerken sizler ne olacaksınız hiç düşündünüz mü? Aldığınız asgari ücret zammı zam değil zaten 2 ay içinde eriyip gittiğinde anlayacaksınız, tüm işçi arkadaşlar kıdem farkları için ortak mücadeleye katılmalıdır, birlik olunmalı, hep beraber dik duruş göstermeliyiz! Zaferimizin anahtarı birliğimizde!

Ford Otosan'dan bir işçi

Hyundai İzmit emekçileri diyor ki;

Kaç ay önceden bilmem kaç bin araba yaparsak yılbaşında prim vereceğiz diyen ve hala açıklayamayan ama gazetelere kırılmadık rekor bırakmadık diyenler size yazık. Asgari ücrete zam geldi siz bize zam değil prim verdiniz. İşi götüren yeni personel asgari ücret alıyor zaten düzgün bir zam bekliyoruz. Her hat 2-3 kişi eksik çalışıyor yeni elemanlar alınmalı. Doktor zaten ne yemini ettiyse revire gidene vebali muamelesi yapılıyor. Herkes aşırı çalışmadan bel boyun fıtığı. Her yerde olduğu gibi yalama çok ve onlar zaten iyi para alıyor. Her hatta örgütlenmemiz bitmek üzere. İşten atılma gibi bir korkumuz da yok. Zaten ne veriyorsunuz. Hayvan gibi çalışıyoruz. Emeğimizin hakkını hakkımız olanı istiyoruz. Yıllık çalışma planını da bi zahmet düzenleyin sanayi dükkanı mı burası. İnsan kaynakları da kendine çeki düzen versin nabız yoklamaya kimse gelmesin. Bizler çalışana değer verilsin istiyoruz. MİB'i takip ettiğinizi biliyoruz. Söylemlerimiz gerekirse eyleme de dönüşür.

Hyundai İşçileri Birliği

"Yıllardır beraber çalıştığı arkadaşlarını satan zihniyet başkalarına ne yapmaz?"

Değerli metal işçileri, sizlerle Hak-İş konfederasyonuna bağlı olan Çelik-İş sendikasının örgütlü olduğu Bekaert Kartepe fabrikasında Kocaeli Bölge Temsilcisinin ve işverenin ortak çalışması sonucunda işçilerin nasıl satılmış olduğunu paylaşmak istedim.

Bundan iki yıl öncesinden başlayan bir süreçte işveren altı gün çalışma iki gün hafta tatili söylemiyle her gün ince ince işleyerek işçinin kafasını bulandırmak sureti ile sendikanın ve yandaşlarının işbirliğinde işçi maliyetlerini öne sürdü. Bu maliyetlerle ayakta durmamızın çok zor olduğu, bu koşullarda rekabet edemeyeceğimizi, bunun istenmeyen durumlar doğuracağını söyleyip aba altından çalışma şeklinin değişmesinin zaruri hale geldiğini belirtmiştir.

Buna istisnadan ilk olarak ayda dört hafta tatili sekize çıkacak dört günü normal hafta tatili ücreti diğer dördünde ise bir gün gelecek %50 mesai ücreti alıp üç buçuk günü kurtaracak şekilde olmak sureti ile bir teklif yaptı ve bu kabul görmüştü. Daha sonra her yıl yapılmakta olan bilgilendirme toplantısında "pardon yanlış hesap yapmışız" diyerek bu tekliften dönüldü. Yaklaşık 530 kişi olan kadrolu işçiden 120 kişisi yüksek ücretli olmak üzere yapılan ikinci teklifte 120 kişi haricinde kalanlara ilk teklifin geçerli olup 120 kişinin ise ücretsiz hafta tatili yapacağı söylendi. Bunun kabul edilemez olduğunu dillendirirdik. İşveren tarafından sandık koyarak işçiye sorulması istendi. Yapılan oylamadan %85 hayır %14 evet %1 boş oy çıktı. Bu sonuçla işçi arkadaşla "bu iş kapanmıştır" diyerek bir nefes aldı. Zannedilirken seçim akşamı Çelik İş Kocaeli Bölge Temsilcisi işverenle bir toplantı yaptı. Çıkan sonuç ise tahmin edeceğiniz gibi işçinin aleyhine oldu. Çelik İş Kocaeli Bölge Temsilcisi vardiya giriş çıkışlarından yaptığı bilgilendirme toplantısında işverenin vermiş olduğu ikinci teklif üzerinde anlaşma sağlandığını söyledi. İşçinin tüm tepkilerine, bunun kabul edilemeyecek bir teklif olduğunu defalarca tekrarlamasına rağmen "ben böyle istedim yaptım oldu" deyip sinirli bir şekilde çekip gitti. Yalnız garip olan bir şey var. Söylediğim zaman aklınızdan geçenleri duyar gibi oluyorum. Çelik İş Kocaeli Bölge Temsilcisinin Bekaert Kartepe de çalışarak o mevkiye getirilmiş olan bir arkadaşımız olmasıdır. Şimdi sizi düşünmeye davet ediyorum yıllardır beraber çalıştığı arkadaşlarını satan zihniyet başkalarına ne yapmaz karar sizin.
Saygılarımla…

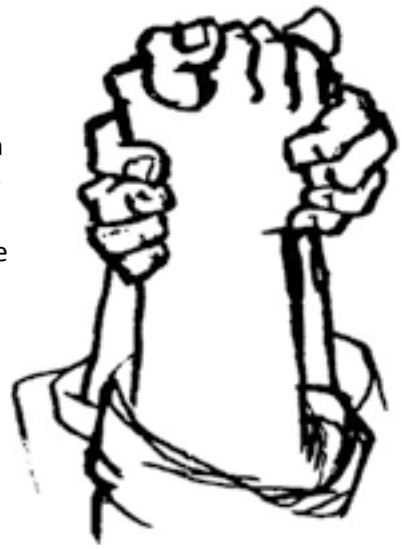
Bekaert Kartepe fabrikasından bir işçi

"Noksel'de bir kıvılcım çaktık."

Noksel işçisinin gerçekleştirdiği toplantıyı başlangıç olarak görüyorum. 12 seneden beri Noksel'deyim ilk defa bu kadar kızgın, öfkeli bir o kadarda Noksel'e küsmüş olarak gördüm arkadaşları. Yani hisler benim içinde geçerli. Dediğim gibi bu bir milat başlangıcı idi, şimdi herkes nabız yokluyor, havayı kokluyor. Ama bir kıvılcım çaktık. Artık umarım diğer arkadaşlarımızın desteği bu kıvılcıma kor olur, TM'yi de Noksel'i de yakar yıkar geçer. Anlımızın akı ile haklı davamızda başarı gösterecez. Her bölümü genç ve iş tecrübesi ilk olan arkadaşlarımız çoğunlukta. Ancak bir yol çizecek ve yoldan yürüyeceğiz.

Noksel'den bir işçi

"Kardeşlik duvarını örmeliyiz!"

Her geçen gün artan savaş ve sosyal yıkım yaşamımızın bir parçasına dönüşmüş durumda. Ankara'da, İstanbul'da patlayan bombalara artık sık rastlar bir duruma geldik. Yıkık kentler, okulun bahçesine düşen havan topları, nereden geldiği belli olmayan mermiler, masum çocukların, kadınların ve dahası insanların yaşamını yitirmesi artık yaşamımızın bir-er parçasına dönüştü. Dünya'daki emperyalist devletler son dönemde akıl almaz bir şekilde silahlanmayı hızlandırarak Suriye'de 3. Dünya savaşının provasını yapıyorlar. Halkları her cephede birbirine düşürüp kırdırarak savaşları için uygun zemini oluşturmaya çalışıyorlar. Hemen her devletin bir parçası olduğu bu durum emekçi halklara yıkım ve acılardan başka bir şey sunmuyor.

İşte böylesi bir ortamda dünya sahnesinin Suriye ayağında deyim uygunsa "develer güreşiyor ve karıncalar eziliyor". Emperyalistlerin çıkarlarının birer parçası olarak ya bizler de bu haksız savaşın bir parçası olacağız ya da gerçek kurtuluş için barbarlığa karşı kardeşlik duvarını örmeye başlayacağız.

Bu kan deryasından beslenen çakalları da unutmayalım. Ankara'da patlama oluyor ama bazı emek hırsızları kandan beslenen sivrisinekler gibi ellerini oğuşturuyor, bundan nemalanmanın derdine düşüyorlar.

Unutmayalım ezen ve ezilen sınıfların olduğu bir toplumda yani kapitalist bir dünyada savaşsız bir dünya ancak işçilerin sınırları aşan birliğinde ve halkların emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı omuz omuza kardeşçe mücadelesiyle gelecek.

Eğer gidişat da gösteriyor ki, bu barbarlık düzeni içinde toptan yıkıma ve çöküşe doğru gitmek istemiyorsak başka çaremiz yok.

"Koç'un hep boynuzlarına maruz kaldık!"

Üvey evlat Otokar. Aslında Koç şirketleri çalışanlarının ortak kaderi açlıkla, meslek hastalıkları, mobbing ile mücadele etmek. Ama tüm olumsuzlukların 2 kat fazlalığı Otokar işçisinin kaderi oldu. İlk ihanet 2006 da imzalanan sözleşmede yaşandı. Her fabrika iyileştirme alırken Arçelik LG ve Otokar iyileştirme alamamıştı. Dolayısıyla aynı grup sözleşmesi denklerinden yaklaşık 1 lira az alındı. Bu oran yıllar geçtikçe arttı. Ne acıdır ki son asgari ücret zammı ile 10 yıllıklarla aynı ücret oldu.

Fabrika içine fabrika kurularak taşeron asıl işi yapmaya başladı. Fabrikada kaynak bölümündeki birçok arkadaşda yeterli önlem olmadığından kanser belirtileri ciğerde duman görülmeye başlandı. Müfettişler fabrikayı kapamaları gerekirken tavsiye vermekle yetindi. Her gelen genel merkez yöneticisi not almakla yetindi. Her ziyaretten sonra eleştirenler kendini kapıda buldu. Birde bunlar yetmezmiş gibi İnsan Kaynaklarının mobbingleri, tuvalete gittin ne çok kaldın, rapor aldın performans düşer, bir dönem namaz kıldığı için bile işçi çıkarıldı. İnsan Kaynaklarının içinde insan olgusu yerini köle almış. Fabrika Koç bünyesindeki en iyi cirosu olan fabrikalarından. Ancak Koç'un hep boynuzlarına maruz kaldık.

Otokar'dan bir işçi

Hükümet sermaye ile elbirliği yaparak kıdem tazminatı hakkımızı ortadan kaldırmak istiyor. Bu ay içinde yasanın çıkması planlanıyor.

Peki kıdem tazminatı fonu değişikliğiyle ne olacak?

1. İŞTEN ATMA KOLAYLAŞACAK: Fona devirle, patronlar işçi çıkardığında toplu bir ödeme yapmak zorunda kalmayacak. Böylelikle istedikleri zaman işçi kıyımı ve giriş-çıkış yapabilecekler.

2. KIDEM TAZMİNATI ALMAK HAYAL OLACAK: Şu an tazminatımızı, işten atıldığımızda, askerlikte, kadınlar evlendiğinde, 15 yıl sigorta ve 3 bin 600 gün prim ödediğimizde, emeklilikte alabiliyoruz. Fon sistemiyle ödemeler emeklilikte ya da ev almak şartıyla 10 yıl prim ödendiğinde.

3. TAZMİNAT MİKTARI AZALACAK: Fona devir durumunda alınacak tazminat miktarı neredeyse yarı yarıya düşüyor. Yeni düzenlemede 30 günlük sürenin 15 güne düşürülmesi planlanıyor.

4. FON YAĞMALANACAK: İşsizlik fonu ve diğer fonların başına ne geldiyse bu fonun başına da o gelecek.

5. ÇOCUKLARIMIZIN GELECEĞİ MASADA: Tepkimizi yumuşatmak için "kazanılmış haklara dokunulmayacak" deniliyor. Yani emeklilik sisteminde yapıldığı gibi, çocuklarımızın kölece çalışmasının altına imza atmamız isteniyor.

Kıdem tazminatımıza sahip çıkmalıyız!

Günümüz şartlarında bir işçinin emekli olabilmesi için, neredeyse ölümü beklemesi gerekiyor. Hal böyleyken geriye bir tek güvencesi kalıyor, o da kıdem tazminatı. Çünkü kıdem tazminatı, bir işçinin yıllar boyunca birikim yaptığı bir kumbara gibidir. İşçi, işten ayrılmak istediğinde ya da işten atıldığında bu kumbarayı açıp yıllarca yaptığı birikimi kullanıyor. Yani, işçi bu kumbaraya kendisinin ve ailesinin geleceğini yatırıyor.

Sermaye, işçinin her kazanılmış hakkına göz diktiği gibi bu çok önemli kazanılmış hakka da göz dikmiştir. Sermaye, kıdem tazminatını devlet güvencesi adı altında bir fona devredip işçiden yakayı kurtarmak istiyor. Çünkü adı üstünde (kıdem tazminatı) her geçen yıl kıdem biraz daha katlanıyor. Patron, çalışan işçiyi 10, 15 yılın sonunda işten atmak istediğinde karşısına büyük rakamlar çıkıyor. Bu da patronun gözünü korkuttuğu için bu hakkın ortadan kaldırılmasını can-ı yürekten istiyor.

"Tazminatımız kaldırılmayacakmış işte, devlet güvencesine alınacakmış." diye düşünenler de olacaktır. Zaten amiyane tabiriyle, kıdem tazminatının hiç edilmesinin asıl nedeni de bu güvenli görünen fona devredilmesidir. Çünkü bu fona devredilen paralar, aylara ve hatta yıllara bölünerek, parça parça verilmek isteniyor. Yani bu alınacak paranın da bir anlamı kalmıyor. Kaldı ki biz işçiler bu güne kadar bu gibi bir çok fonu gördük. Hiç biri bizim yararımıza olmadı. Eğer kendimizin ve ailemizin geleceğine sahip çıkmak istiyorsak, kıdem tazminatımıza da sahip çıkmalıyız! Kazanılmış haklarımızın bir bir elimizden alınması demek, bize yaşam hakkı tanınmaması demektir.

Toyota'dan bir işçi